

2 maja 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

C102 1/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 5634.

Kl. 23 b 4.

Allgemeine Gesellschaft für chemische Industrie m. b. H.
(Berlin - Schöneberg, Niemcy).

Sposób ulepszenia materiałów napędowych.

Zgłoszono 9 grudnia 1925 r.

Udzielono 21 sierpnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 27 grudnia 1924 r. (Niemcy).

Jak wiadomo, ilości benzyny, otrzymywane w zwykły sposób przez frakcjonowanie węglowodorów oleju skalnego lub też węglowodorów smoły pogazowej węgla brunatnego lub kamiennego, nie wystarczają na pokrycie zapotrzebowania.

Od wielu lat starano się zastąpić brakującą ilość benzyny produktem otrzymanym przez rozkład wysoko wrzających węglowodorów, już to przy zastosowaniu ciśnienia i temperatury, już to przez zastosowanie katalitycznie działających substancyj. Otrzymane tym sposobem paliwo ma jednak nieprzyjemne własności, między innymi przykre stukanie tego rodzaju paliwa w silniku spalinowym. Benzyna, otrzymywana przez kondensację gazów, wydostających się z o-

tworów wiertniczych, wykazuje także takie przykre stukanie. Czyniono różne propozycje, żeby te nie mile własności paliwa usunąć; w tym celu mianowicie stosowano poznany w ostatnich czasach czteroetylan ołowiu.

W myśl niniejszego wynalazku znaleziono, że przez rozkład węglowodorów można istotnie polepszyć własności benzyny otrzymanej, jeżeli się ją zada „określoną częścią węglowodorów”, otrzymanych przez wyługowanie wysokowrzających frakcyj oleju skalnego zapomocą kwasu siarkawego („Ekstrakt”). Pod wysokowrzącymi frakcjami węglowodorów, oleju skalnego, rozumie się tu węglowodory, które wrą w temperaturze 150° — 300°C. Odpowiednikami dla

tych frakcyj węglowodorów oleju skalnego, są w podobny sposób otrzymane frakcje węglowodorów, otrzymanych przez destylację smoły pogazowej, węgla brunatnego i kamiennego. Gdy „ekstrakt” ten podda się destylacji frakcjonowanej i oddzieli frakcję, przechodzącą w temperaturze mniej więcej 200°C, to otrzyma się „określona część węglowodorów”, która to część dodana do benzyny, powstałej z rozkładu, polepsza w bardzo cenny sposób jej własności. Ilość tej „części”, którą dodaje się do benzyny, może w zależności od natury poddanej ulepszeniu benzyny wahać się w szerokich granicach.

Sposób ten wyjaśniają następujące przykłady:

Gazolina Navy (ciężar właściwy 0,736, frakcja do 100°C stanowi 25% ilości, reszta produktu przechodzi aż w temperaturze mniej więcej 210°C) powoduje przy zastosowaniu do silnika, mianowicie przy dużej ilości obrotów, niemiłe stukanie silnika. Jeżeli do 100 części gazoliny Navy doda się 10% „części ekstraktu”, otrzymanego z nafty rumuńskiej, to nawet przy dużej liczbie obrotów, stukanie silnika ustaje całko-

wicie. Ta „część ekstraktu” posiada ciężar właściwy 0,824 i wrze w temperaturze 130 — 190°C.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób ulepszenia materiałów napędowych do silników wybuchowych, znamienne tem, że do używanego dotychczas dla tych celów paliwa, celem uniknięcia stukania, dodaje się lekkowrzące części ekstraktów, otrzymywanych przez obróbkę węglowodorów skroplonym kwasem siarkawym.

2. Paliwo do silników wybuchowych według zastrz. 1, znamienne tem, że składa się z mieszaniny benzyny oraz lekkowrzącej części ekstraktów, otrzymywanych przez obróbkę oleju skalnego lub węglowodorów ze smoły pogazowej, węgla kamiennego lub brunatnego skroplonym kwasem siarkawym.

Allgemeine Gesellschaft für
chemische Industrie m. b. H.

Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.